अम३ सङ्गत्समाः ॥ १॥ स्वाक्भटित्यञ्जसाऽह्वायद्राक्मंश्वसपदिद्रुते । बल
अ ४ वत्सुष्टुकिमुत स्वऽत्यतीव चनिर्भरे ॥ २॥ पृथग्विनान्तरेणार्त्तैहिरुङ्ना
ना च वर्ज्जने । यत्तद्यत स्ततोहेतावसाकल्येतुचिच्चन ॥ ३॥ कदा
चिज्जातुसार्द्धन्तुसाकंसचंसमंसह । आनुकूल्यार्थकम्प्राध्वंव्यर्थकेतुवृथा
मुधा ॥ ४॥ आहोउताहोकिमुतविकल्पेकिङ्किमूतच । तुहिचस्मह
वैपादपूरणेपूजनेस्वति ॥ ५॥ दिवाह्नीत्यथदोषाचनक्तञ्चरजनावि
ति । तिर्य्यगर्थेसाचितिरोऽप्यथसम्बोधनार्थकाः ॥ ६॥ स्युःप्याट्पाउ
ङ्गहैहेभोःसमयानिकषाहिरुक् । अन्तर्कितेतुसहसास्यात्पुरःपुरतोऽग्र
तः ॥ ७॥ स्वाहादेवहविर्दानेश्रौषट्वौषट्वषट्स्वधा । किञ्चिदीष
न्मनागल्पेप्रेत्यामुत्रभवान्तरे ॥ ८॥ वद्वायथातथैवैवंसाम्येहोहीच
विस्मये । मौनेतुतूष्णींतूष्णीकांसद्यःसपदितत्क्षणे ॥ ९॥ दिष्ट्यासमु
पयोषश्चेत्यानन्देऽथान्तरेऽन्तरा । अन्तरेणचमध्येस्युःप्रसह्यन्तु
हठार्थकम् ॥ १०॥ युक्तेदेसाम्प्रतंस्थानेऽभीक्ष्णंशश्वदनारते । अभावे
न ह्यनोनापिमासमाल ञ्चवारणे ॥ ११॥ पक्षान्तरेचेद्यदिचतत्वेत्व
द्धाऽञ्जसाद्वयम् । प्राकाश्येप्रादुरविःस्यादोमेवम्यरमंमते ॥ १२॥ स
मन्ततस्तुपरितःसर्व्वतोविष्वगित्यपि । अकामानुमतौकाममस्तूयो
पगमेऽस्तुच ॥ १३॥ ननुचस्याद्विरोधोक्तौकच्चित्कामप्रवेदने । निःष
मंदुःषमंगर्ह्यंयथास्वन्तुयथायथम् ॥ १४॥ मृषामिथ्याचवितथेयथार्थे